

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2165/24
29.5.2024. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Сање Пејовић и Драгане Марчетић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из Чачка, Кнеза Милоша 1А/1, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Миленко Перић, адвокат из Београда, Господара Вучића 87, ради утврђења ништавости уговора о купородаји по тужби и ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, по противтужби, одлучујући о жалбама тужиле и тужене, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 2697/17 од 7.12.2023. године, у седници одржаној 29.5.2024. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе тужиле и тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 2697/17 од 7.12.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2697/17 од 7.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле да се утврди да је ништав уговор о купородаји, закључен између тужене, као купца и сада пок. ВВ, као продавца, оверен пред Четвртим општинским судом у Београду под П 1650/96 од 11.3.1996. године, те да исти не производи правно дејство, што би тужена била дужна да призна и трпи.

Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, противтужбени захтев тужене да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању, закључен између сада пок. ВВ, као примаоца издржавања и тужиле, као даваоца издржавања, оверен пред Општинским судом у Бајиној Башти под Р 30/2000, дана 15.8.2000. године и да тужена

дозволи брисање уписаног права својине из ЛН ... КО ...

Ставом трећим изреке, одбијен је предлог за прекид поступка по тужби тужиље, против тужене до правноснажног окончања поступка по противтужби тужене против тужиље, као неоснован.

Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбе, и то тужиља, против одлуке из става првог и четвртог изреке и тужена, како то произилази из навода жалбе, против одлуке из става другог, трећег и четвртог изреке, из свих законских разлога. Тужена је одговорила на жалбу тужиље.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386. и 402. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе неосноване.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописане чланом 374. став 2. тачка 1,2,3,5,7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а није учињена ни битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се жалбама неосновано указује јер је изрека пресуде разумљива, а разлози пресуде јасни и непротивречни.

Према утврђеном чињеничном стању, сада пок. ВВ и његова пок.супруга ГГ су тетка и теча тужене. Сада пок. ВВ, као продавац и тужена, као купац, су 11.3.1996. године закључили уговор о купородаји неусељивог стана, оверен пред Четвртим општинским судом у Београду под II 1650/96, чији је предмет купопродаја стана, који се налази ..., површине 61,59 м², за купородајну цену од 36.954,00 динара, с тим да продавац задржава право доживотног живања овог стана за себе и супругу ГГ.

Након закључења означеног уговора о купородаји, 15.8.2000. године сада пок. ВВ, као прималац издржавања је са тужиљом, као даваоцем издржавања, закључио уговор о доживотном издржавању, оверен пред Општинским судом у Бајној Башти под Р 30/2000, а који предвиђа, између осталог, да прималац издржавања после своје смрти оставља даваоцу издржавања означену непокретност.

ГГ је преминула 27.1.2000. године, а ВВ је преминуо 20.8.2007. године. Тужиља је имала сазнање да је сада пок. ВВ у контакту са братаницом ДД.

Одлучујући о предлогу за прекид поступка до окончања поступка по противтужби тужене, првостепени суд је оценио да је исти неоснован јер нису испуњени услови из члана 223. ЗПП, као и да је на рочишту за главну расправу суд донео одлуку да се споје парнице по тужби и противтужби, ради истовременог расправљања и одлучивања, сагласно члану 328. ЗПП.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је

тужиља, која тражи утврђење ништавости означеног уговора о купородаји, поред тужене, као купца предметног стана, морала као тужене обухватити и законске наследнике продавца, посебно што је имала сазнање да пок. ВВ био у контакту са братаницом ДД, а што није учинила, због чега је применом одредбе члана 211. став 2. ЗПП одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље да се утврди да је ништав уговор о купородаји и одлучио као у ставу првом изреке побијане пресуде.

Из истих разлога, због непотпуне пасивне легитимације, с обзиром да нису обухваћени као тужени законски наследници примаоца издржавања, или Република Србија, првостепени суд је одбио, као неоснован, противтужбени захтев, којим је тужена тражила да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању и одлучио као у ставу другом изреке.

Правилно је првостепени суд одбио, као неоснован предлог за прекид поступка и одлучио као у ставау трећем изреке побијане пресуде из разлога које у свему прихвата и овај суд као другостепени.

Правилно је првостепени суд одлучио када је одбио, као неоснован, тужбени захтев, као и противтужбени захтев за утврђење ништавости означених уговора.

Одредбом члана 211. ЗПП предвиђено је да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су ученици материјално правног односа. Ако сва лица нису обухваћена тужбом као странке суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован. О нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности.

Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости означеног уговора о купопродаји, док је предмет противтужбеног захтева утврђење ништавости означеног уговора о доживотном издржавању. Сада пок. ВВ је, као продавац, закључио означени уговор о купородаји, док је као прималац издржавања, закључио означени уговор о доживотном издржавању. Из списка предмета произилази да је сада пок. ВВ имао законске наследнике (између осталих, братаницу ДД и братаца ЂЂ). С обзиром да, у конкретном случају, тужиља тражи утврђење ништавости означеног уговора о купопродаји, који је закључен између тужиље, као купца и сада пок. ВВ, као продавца, а тужена тражи утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању, закљученог између тужене, као даваоца издржавања и сада пок. ВВ, као примаоца издржавања, било је нужно тужбом обухватити обе уговорне стране, дакле законске наследнике пок. ВВ, као друге уговорне стране, продавца, код уговора о купопродаји, односно примаоца издржавања, код означеног уговора о доживотном издржавању, с обзиром да су продавац и купац, односно прималац издржавања и давалац издржавања учесници материјално-правног односа који је предмет спора, а сагласно одредби члана 211. став 1. Закона о парничном поступку. Пошто је продавац из означеног уговора о купопродаји, односно прималац издржавања из уговора о доживотном издржавању ВВ преминуо 20.8.2007. године, онда је било нужно да у парници по тужби тужиље, односно противтужби тужене, уместо сада пок. ВВ учествују сви његови наследници, што овде није случај. Како тужбом, односно противтужбом нису обухваћени нужни супарничари као странке, тужбени захтев тужиље, односно противтужбени захтев тужене правилно је одбијен, као неоснован.

Супротно жалбеним наводима тужиље, чак и у ситуацији да пок. ВВ није имао друге законске наследнике, наследник би била Република Србија, која сагласно члану 21. Закона о наслеђивању наслеђује ако оставилац нема других законских наследника (став 1) и не може се одрећи наслеђа (став 2. истог члана), па би у том случају Република Србија морала бити обухваћена на страни тужених, а што није учињено, због чега би и у тој ситуацији, тужбени и противтужбени захтеви били неосновани, а сагласно одредби члана 211. Закона о парничном поступку.

Код оваквог става суда, осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и донете одлуке, па исти нису посебно ни образлагани.

Правилна је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу четвртом побијане пресуде, која је донета правилном применом члана 150, 153. и 163. ЗПП.

На основу изложеног, применом члана 390. и 401. тачка 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

С обзиром да није успела у жалбеном поступку, одбијен је као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка применом члана 165. ЗПП.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић